

10 PORTRETTE

**“Het is hier goed wonen.”
Samenwerken aan kwaliteitsvolle woningen
en omgevingen in sociale woonwijken.**

10 portretten

Bij de WiSH-tool

In deze bundel vind je 10 portretten. Deze zijn gebaseerd op interviews die we in het WiSH-onderzoek afgenomen hebben. En op wat echte bewoners van sociale woonwijken ons verteld hebben. De portretten zijn echter niet terug te brengen tot individuele bewoners. Elk van de tien portretten schetst een aantal opgaves en kansen voor woon- en omgevingskwaliteit.

Marie-Jeanne (73)	Bang van de buurman	1
Yann (15)	Geen ruimte om vrienden ongestoord en niet storend te ontmoeten	2
Arthur (54)	Overleven onder chronische stress	3
Thierry (46)	Onrust door fout sorteren en sluikstorten	4
Sandra (56)	Schaamte door gebrekkig onderhoud	5
Derya (40)	Stress door gebrek aan ruimte	6
Leen (33)	Angst voor onvoorspelbare, hoge facturen voor herstellingen	7
Roger (93) & Elza (88)	Sociaal en zelfstandig leven onder druk door fysieke drempels	8
Maryam (52)	Onrust over verhuizen en krakers	9
Dirk (69)	Het missen van voorzieningen	10

1. Bang van de buurman | Marie-Jeanne 73 jaar

Marie-Jeanne is een alleenstaande dame van 73 jaar. Ze is slecht ter been. Ze heeft een pensioen waar ze goed mee rondkomt. Ze was ambtenaar bij de gemeente en is indertijd op aanraden van een kennis in sociaal wonen terechtgekomen. Dat is vele jaren geleden. Ze woont sindsdien op de derde verdieping van een hoogbouw, in een appartement met één slaapkamer.

Marie-Jeanne heeft er lang graag gewoond. Ze heeft bijvoorbeeld altijd genoten van het zicht op het vele groen rond haar gebouw. Maar op sociaal vlak is de situatie voor haar veel slechter geworden. Marie-Jeanne heeft doorheen de tijd de sociale mix van bewoners in het gebouw zien toenemen. Wanneer er vroeger problemen waren, konden burens elkaar daar doorgaans over aanspreken. Ze steunden elkaar ook om vragen aan de woonmaatschappij meer gewicht te geven. Dat is nu allemaal moeilijker geworden. Er zijn bewoners die wel vriendelijk 'dag' zeggen en rustig zijn, maar doordat ze niet goed Nederlands praten, kan Marie-Jeanne niet echt met hen praten.

Dat zou ze wel willen doen, bijvoorbeeld over een medebewoner van wie ze bang is wanneer hij gedronken heeft. Nuchter is hij charmant genoeg, maar dronken scheldt hij haar uit. Ze let er goed op -wanneer ze weggaat of thuiskomt- waar hij is en in welke toestand. Doordat ze slecht ter been is, vreest ze niet snel genoeg uit zijn buurt te geraken. Ze wacht wat langer of doet nog een toertje rond het gebouw zodat ze hem kan vermijden.

Ze heeft echter het meest schrik van haar buurman. Die heeft regelmatig psychoses en staat soms midden in de nacht te schreeuwen op de gang. Marie-Jeanne is bang. Ze woont er niet meer graag. Ze heeft al haar beklag gedaan bij de maatschappelijk

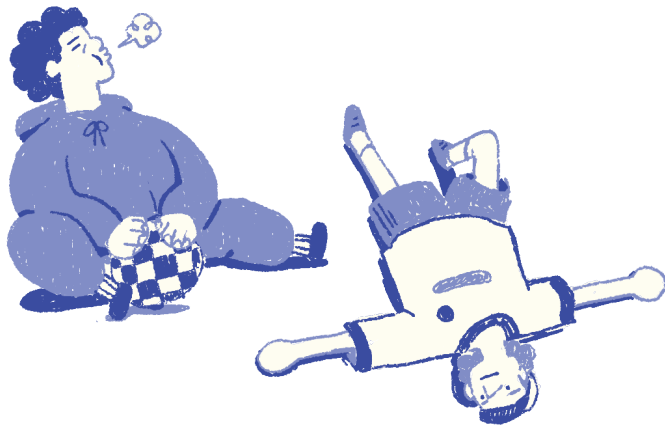

assistent van de woonmaatschappij. Deze is al meermaals op huisbezoek geweest bij de medebewoners die voor overlast zorgen, maar het mag niet baten.

Hoe kunnen jullie het wonen voor Marie-Jeanne veiliger maken?

2. Geen ruimte om vrienden ongestoord en niet-storend te ontmoeten | Yann 15 jaar

Yann is een tiener van 15 jaar met een migratieachtergrond. Hij woont samen met zijn oudere zus en broer, zijn ouders en grootmoeder. Ze wonen in een appartement met drie slaapkamers op de vierde verdieping van een middelhoogbouw.

Interessant om te weten:

- Yann woont in hetzelfde gebouw als Dirk, en de hoogbejaarde Roger & Elza. Hij steekt graag een helpende hand toe wanneer hij hen tegenkomt.
- Voetballen doet hij tegen de garageboxen waar Dirk zijn auto parkeert.
- En het park waar hij niet graag komt, is ook het park waar Arthur gaat wandelen met zijn hond.

Wat kunnen jullie doen zodat Yann en zijn vrienden elkaar kunnen ontmoeten zonder gestoord te worden of zelf anderen te storen?

Yann kent veel mensen uit zijn blok. Er wonen veel oudere mensen maar ook veel kinderen van zijn leeftijd. Yann helpt de oudere mensen graag met het dragen van boodschappen, want er zijn vier verdiepingen en er is geen lift. Yann heeft ook vrienden in de andere gebouwen van de wijk. Ze gebruiken vooral de inkomhal van zijn appartementsgebouw als ontmoetingsplek. Die is daar ideaal voor, omwille van de centrale ligging in de wijk. Het is er warmer dan buiten, er zijn trappen om op te zitten en de hal is ruim genoeg. Yann zou eigenlijk liever samenkomen op een plek waar hij zijn burens niet stoort met lawaai. Vlakbij zijn blok is er een autoluwe koer. Ook aan de achterdeur zitten de jongens vaak op de trappen, of ze spelen voetbal tegen de garageboxen. Daar worden ze regelmatig weggejaagd door bewoners die er hun auto stallen. Die willen geen kapotte spiegels of blutsen in het koetswerk.

De jongens voetballen er niettemin liever dan in de voetbalkooi in het park. Daar zijn te vaak mensen die ruzie willen zoeken en die ze liever vermijden. Het is er bovendien vuil en het stinkt er soms naar wiet. Zijn ouders hebben ook niet graag dat hij daar komt, en er is eigenlijk niemand van zijn blok die daar naartoe gaat.

3. Overleven onder chronische stress

| Arthur 54 jaar

Arthur is een 54-jarige, gescheiden man. Hij woont samen met zijn hond in een studio, op de 7de verdieping in een verouderde sociale hoogbouw. Arthur is werkloos.

Voordien huurde Arthur op de private markt. Toen dat huis onbewoonbaar werd verklaard, stond hij al een paar jaar op de wachtlijst voor een sociale woning. Hij schreef een aangetekende brief naar de woonmaatschappij om melding te maken van zijn nood situatie. Of men daar rekening mee heeft gehouden weet hij niet, maar net voordat hij op straat zou belanden, werd hem de studio aangeboden waar hij nu al een jaar of 5 woont.

De studio was en is in erg slechte staat. Arthur heeft regelmatig geen warm water, de verwarming gaat soms niet aan in de winter en dan weer niet uit in de zomer. De oude leidingen verstoppem gemakkelijk. Arthur heeft al meermaals een factuur voor ontstoppen betaald, terwijl hij er zeker van was dat anderen de verstopping veroorzaakt hadden.

Arthur meldt de problemen bij de woonmaatschappij. Soms krijgt hij helemaal geen antwoord. Andere keren luidt het dat het de moeite niet is om iets te vervangen of op te lossen. Men wacht af wat er met het gebouw zal gebeuren. Nu en dan wordt iets opgelapt. Arthur heeft geen vertrouwen meer in de woonmaatschappij. Hij vraagt zich af of de leidinggevendenden een idee hebben van zijn woonomstandigheden? Of misschien kan het ze gewoon niet schelen? Hij voelt zich moedeloos en terneergeslagen.

Buurtwerkers organiseren nu en dan een ontmoetingsmoment in de wijk. Arthur waardeert die inspanning, maar het brengt voor hem geen zoden aan de dijk. Het verbetert zijn situatie niet. Hij staat bovendien niet te springen om tijd door te brengen met medebewoners. Want hij ervaart ook door hen veel stress.

Er zijn bewoners die hun radio superhard zetten, op alle uren van de dag en nacht. Er hangen dronken burens rond in de gang. In en rond het gebouw zijn er ruzie en vechtpartijen. Zijn fietsen werden meermaals gestolen uit de publieke fietsstalling vóór het gebouw. In het park daar vlakbij troepen drugsdealers de hele

nacht samen, ze rijden aan en af met scheurende banden... Zelfs wanneer hij gaat wandelen met zijn hond, scant hij voortdurend de omgeving. Hij wil niet dat zijn hond in een drugsnaald trapt of opnieuw iets van zwerfvuil eet waardoor hij ziek wordt.

Arthur gaat gebukt onder chronische stress. Hij staat op de wachtlijst voor een andere woning, maar heeft weinig hoop dat hij er snel een andere of een betere zal krijgen. Hij heeft het gevoel dat hij niet leeft, maar overleeft. De energie hebben om te kunnen werken lijkt een onhaalbare droom.

De woonmaatschappij kent het gebouw waar Arthur woont als problematisch. Het gebouw moet ofwel grondig gerenoveerd ofwel gesloopt en vervangen worden. Dat is niet alleen financieel een grondige operatie, maar er moeten ook andere woonplaatsen voor de huidige bewoners gevonden worden, terwijl er tegelijk wachtlijsten zijn. De woonmaatschappij werkt aan een strategie voor de lange termijn.

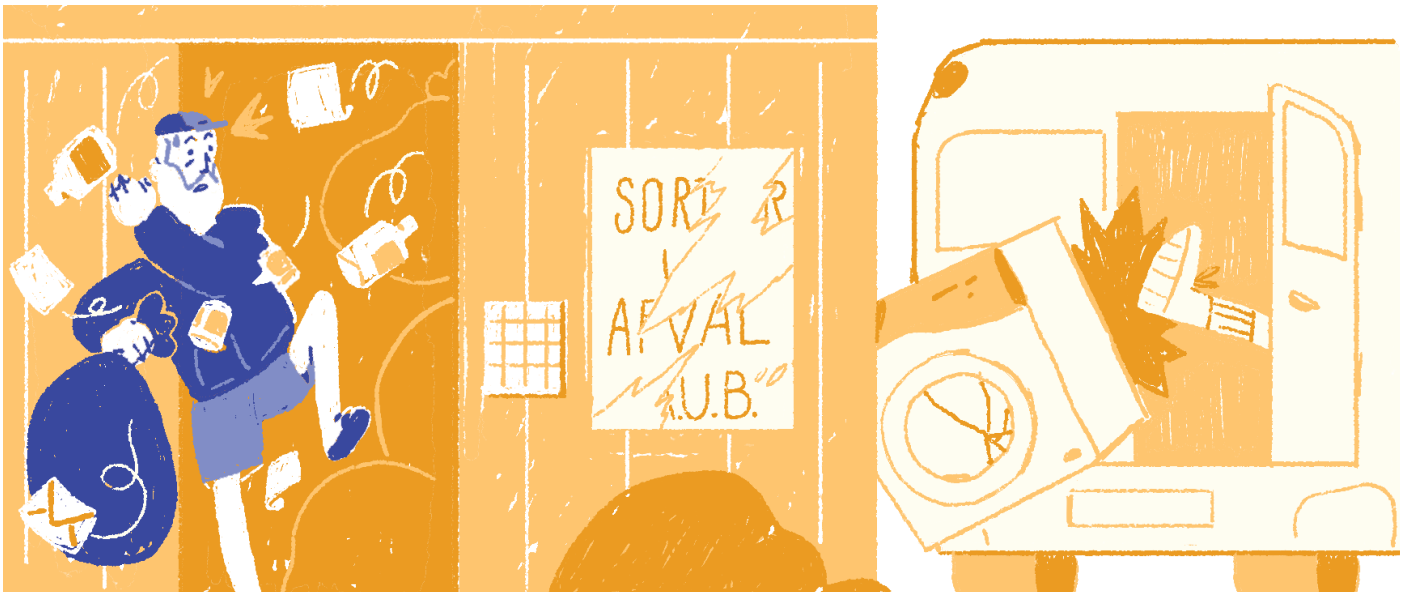
Interessant om te weten:

- Het park vlakbij Arthur, waar hij nauwelijks durft te wandelen met zijn hond, is ook het park waar Yann en zijn vrienden niet graag komen.
- Leen woont in hetzelfde gebouw als Arthur, maar ze heeft een andere ingang omdat ze in een appartement woont en Arthur in een studio.

Hoe kunnen jullie het wonen voor Arthur terug leefbaar maken?

4. Onrust door fout sorteren en sluikestorten | Thierry 46 jaar

Thierry is 46 jaar en had tot voor een aantal jaar een drugsverslaving. Hij was ook een tijd dakloos. Via het OCMW is hij in sociaal wonen terechtgekomen en kreeg hij een wooncoach. Thierry woont anderhalf jaar in een studio op de 1ste verdieping van een gerenoveerde middelhoogbouw. Onder de bewoners zijn er regelmatig conflicten over afval. Er zijn bewoners die het afval fout sorteren en er wordt ook gesluisstort in de afvalruimte. Nochtans heb je een badge nodig om erbinnen te geraken. Bewoners zijn boos omdat ze moeten meebetalen voor het opruimen van andermans afval. Er is ook wantrouwen. Er wordt gezegd dat er bewoners zijn die anderen moedwillig binnenlaten om er hun vuil te komen storten. Thierry heeft zelf ook last van het sluisstorten en de conflicten. Hij vermoedt dat een deel van het afval van twee

verslaafde medebewoners komt. Hij weet vanuit zijn verleden met verslaving dat ze de gratis vuilniszakken die zij krijgen gewoon verkopen. Soms heeft hij de indruk dat medebewoners hem ook verdenken.

De woonmaatschappij stuurde al meerdere keren een brief met de oproep om juist te sorteren en sluisstorten geen kans te geven. Thierry ziet dat soort brieven dan bij het afval liggen. De meeste bewoners lezen ze volgens hem niet. Sommigen omdat ze niet kunnen lezen, anderen omdat het ze niet kan schelen. Ook de posters die opgehangen worden, hebben geen resultaat.

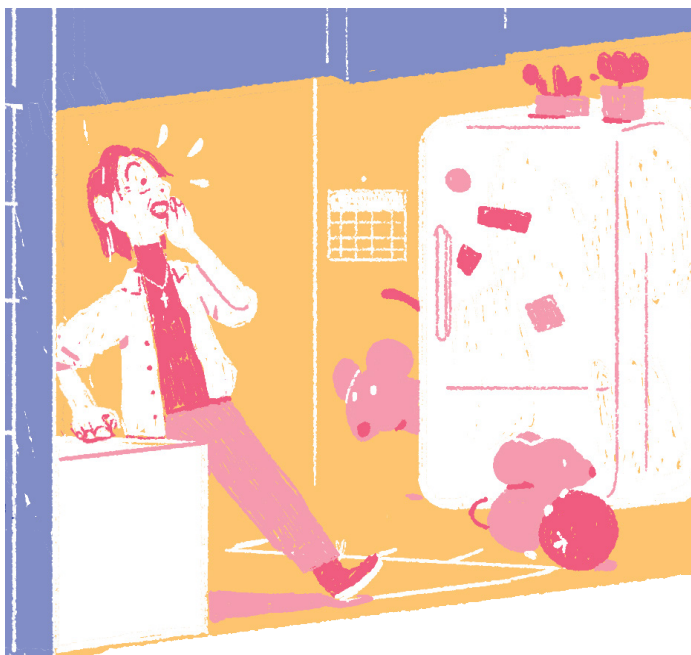
Interessant om te weten:

- Thierry woont in hetzelfde gebouw als Sandra.

Wat kunnen jullie doen om dit afvalprobleem in te dijken en zo het vertrouwen onder bewoners te herstellen?

5. Schaamte door gebrekkig onderhoud | Sandra 56 jaar

Sandra is een alleenstaande vrouw van 56 jaar. Ze kampt met een psychiatrische stoornis, waardoor ze lang onder begeleiding heeft gewoond. Sinds een jaar of 5 woont ze zelfstandig op het gelijkvloers van een sociale middelhoogbouw, in een studio.

Interessant om te weten:

- Sandra is een medebewoner van Thierry.

Hoe kunnen jullie dit probleem met onderhoud en asociaal gedrag aanpakken en Sandra uit een spiraal van schaamte en toenemend isolement halen?

Ze staat onder bewindvoering. Sandra is in het gebouw komen wonen toen het net gerenoveerd was. Ze was blij met de propere, zo goed als nieuwe woning. Er was toen ook een poetsvrouw, Nadine, die zo'n beetje de conciërge van het gebouw was. Sandra kon met allerlei vragen bij Nadine terecht. Die zorgde wel dat het bij de woonmaatschappij geraakte. Toen Nadine er was, waren de inkomhal en de gangen proper. Nadine kuiste ook de vuilnisbakken van het afvallokaal uit met water. Ze durfde bewoners aan te spreken die zich niet aan de regels hielden.

Maar sinds een jaar of twee is Nadine vervangen door een externe poetsfirma. Sandra heeft er weinig vertrouwen in. Ze poetsen helemaal niet goed. De inkomhal ligt er vuil bij. Ze denkt dat de woonmaatschappij er goedkoop vanaf wil komen en daarom die firma heeft ingeschakeld.

Medebewoners doen ook minder hun best. Ze poetsen de gangen niet meer. Sommigen gooien het vuil zelfs gewoon uit hun raam. Sandra ving het verhaal op dat de opbouwwerkster een duw kreeg toen ze één van de bewoners persoonlijk ging aanspreken over dit probleem.

Sandra ziet sinds een aantal weken sporen van muizen in haar keuken. Ze schaamt zich en durft niet na te vragen of andere burens er ook last van hebben. Ze durft ook haar vriendin niet meer op de koffie te vragen.

6. Stress door gebrek aan ruimte | Derya en Nedim 40'ers, Elis 7 en Reyryan 13 jaar

Derya en Nedim zijn 40'ers van Turkse origine. Ze werken allebei. Ze hebben twee kinderen, Elis van 7 en Reyryan van 13. Ze wonen in een hoogbouwappartement, op de 8ste verdieping. Hun appartement telt twee slaapkamers.

De kinderen delen een slaapkamer. Daardoor is er veel ruzie want Elis wil spelen en Reyryan moet studeren. Buiten spelen kan enkel op het speelplein om de hoek, maar daar mag ze enkel heen onder een toezien oog. Binnen mag ze niet te veel lawaai maken. Ook niet in de woonkamer omdat daar tv gekeken wordt. In de keuken is ze niet welkom omdat het er klein is en haar ouders bang zijn dat ze zich verbrandt.

Op het kleine terras staan dan weer de vuilnisbakken en de fietsen gestald. Deze stonden voordien in de gemeenschappelijke fietsenstalling in het gebouw, maar daar werd al één van hun fietsen gestolen. Ze hebben ook een eigen bergruimte in de kelder, maar die staat regelmatig onder water en het stinkt er.

Het gebrek aan ruimte voor spelen, voor het stallen van fietsen ... zorgt voor spanningen binnen het gezin. Maar ook met medebewoners, die het niet fijn vinden dat de fietsen in de lift meegesleurd worden en vuile sporen nalaten.

Een buurman vertelde hun dat hij zijn fiets en andere spullen in een garagebox in de buurt opbergt. Derya en Nedim doen sindsdien regelmatig navraag, maar er is nog geen box vrijgekomen. En er is intussen ook sprake van dat de garageboxen zullen verdwijnen.

Interessant om te weten:

- De garagebox die dit gezin wil huren, is op dezelfde plaats waar Dirk een garagebox huurt.

Hoe kunnen jullie dit gezin aan de nodige ruimte en vooruitzichten helpen?

Ze hebben ook een aanvraag gedaan voor een appartement met drie slaapkamers. Ze staan al een paar jaar op de wachtlijst. Ze bellen om de zoveel tijd om te vragen of er al een appartement beschikbaar is, maar weten alleen dat ze moeten wachten. Ze weten ook niet of ze in deze wijk zullen kunnen blijven, waar ze familie en vrienden hebben.

7. Angst voor onvoorspelbare, hoge facturen voor herstellingen | Leen 33 jaar

Leen is een alleenstaande moeder van 33. Haar zoon Liam is 5. Leen heeft een tijdje in een noodopvang gewoond. Haar aanvraag voor een sociale woning is snel behandeld en al na een paar maanden kreeg ze een woning voorgesteld. Ze woont nu een jaar of twee in het appartement met twee slaapkamers in een oude hoogbouw. Leen krijgt een OCMW-uitkering.

Toen Leen naar de woning kwam kijken, vond ze die erg versleten. Maar ze durfde niet te weigeren omdat ze niet langer in de noodopvang wou blijven. De woonmaatschappij beloofde een aantal dingen op te frissen. Dat is ook gebeurd en al bij al ziet de woning er OK uit.

Toch maakt Leen zich zorgen. Toen ze introk in de woning had ze een vaatwasmachine gekocht in de kringwinkel,

maar er bleken niet de nodige leidingen te liggen. Via de woonmaatschappij was dit in orde gebracht, maar Leen was erg geschrokken van de hoge factuur en het feit dat ze die helemaal zelf moest betalen. Daar had ze niet voldoende geld voor. Via schuldbemiddeling heeft ze de factuur uiteindelijk beetje bij beetje betaald. Onder de bewoners gonzen gelijkaardige verhalen over hoge, onverwachte facturen.

Nu heeft Leen sinds een aantal weken geen warm water meer. Ze durft niet om een herstelling te vragen. Wat als ze die zelf moet betalen? En hoeveel zou haar dat dan kosten? Leen weet niet waar ze deze info kan vinden en durft niemand om hulp te vragen

Interessant om te weten:

- Leen woont in hetzelfde gebouw als Arthur. Maar doordat ze in een appartement woont (en Arthur in een studio), neemt ze een andere ingang.

Hoe kunnen jullie Leen aan warm water, maar vooral aan een hersteld vertrouwen in de woonmaatschappij helpen?

8. Sociaal en zelfstandig leven onder druk door fysieke drempels | Roger en Elza 93 en 88 jaar

Roger en Elza zijn een hoogbejaard koppel. Ze hebben één zoon. Roger heeft altijd gewerkt als fabrieksarbeider en Elza was huisvrouw. Ze wonen al 50 jaar in hetzelfde sociale appartement in een middelhoog gebouw. Ze wonen op de eerste verdieping. Het gebouw heeft geen lift. Roger loopt met een stok.

Roger en Elza zijn kranige mensen. Ze krijgen ook heel wat hulp om zelfstandig te kunnen blijven wonen. Hun zoon doet hun boodschappen. Er is thuiszorg, waaronder iemand die komt koken, poetsen ... Een buurman helpt de vuilniszakken naar beneden te dragen. De buurvrouw brengt hen soms ook soep. Op hun beurt helpen Roger en Elza hun burens wanneer ze officiële brieven krijgen die ze niet goed begrijpen. Ze hebben zich altijd sociaal geëngageerd gevoeld.

Tot voor kort gingen Roger en Elza naar het lokale dienstencentrum vlakbij maar sinds enige tijd staat er veel onkruid langs het voetpad waardoor ze zich onveilig voelen. Ze zijn bang om te vallen en iets te breken. Daarom gaan ze er niet meer heen.

Het valt sowieso ook niet mee om de trap van en naar hun appartement op de eerste verdieping te nemen. Ze blijven steeds vaker binnen. Maar ook daar is de woning niet meer aangepast aan hun noden. Ze kunnen bijvoorbeeld niet meer in het bad. Een inloopdouche zou beter zijn.

Roger en Elza willen niet verhuizen. Ze kunnen zich niet voorstellen ergens anders te wonen. Ze zijn zo vertrouwd met hun woning, en met de omgeving, met buurtbewoners die ze al bijna een leven lang kennen, met de sociale diensten in de buurt enz. Tegelijk hebben ze er ook nood aan terug meer buiten te komen en mensen te ontmoeten.

Interessant om te weten:

- Roger & Elza wonen in hetzelfde gebouw als Yann. Hij helpt hen soms de boodschappen naar boven te dragen.
- Ook Dirk woont in dit gebouw.
- Het dienstencentrum vind je ook op de kaart.

Hoe kunnen jullie Roger en Elza ondersteunen om maximaal zelfstandig te wonen en actief te leven?

9. Onrust over verhuizen en krakers

| Maryam 52 jaar

Maryam is 52 jaar. Ze heeft twee kinderen, een zoon van 17 en een dochter van 19, die ze grotendeels alleen heeft opgevoed. De kinderen studeren nog en wonen thuis bij hun moeder. Maryam werkt in een Marokkaanse buurtwinkel.

Maryam en haar kinderen woonden lang in een appartement met drie slaapkamers in een sociale hoogbouw. Maryam kon terecht in dit sociaal appartement na haar scheiding 15 jaar geleden. Haar familie heeft haar toen geholpen het oude appartement op te knappen. Het was ruim en ze woonde er graag. Het gebouw was echter versleten en de woonmaatschappij zal het vervangen. Daarom moest Maryam twee jaar geleden verhuizen naar een ander gebouw. Ze was wel blij dat een aantal vertrouwde medebewoners naar hetzelfde gebouw verhuisd zijn.

Ook dit is echter een oud gebouw. Maryam vermoedt dat ze binnen een aantal maanden opnieuw moet verhuizen. Er gaan immers verhalen rond dat ook dit gebouw gesloten zal worden. Het maakt Maryam ongerust. Kloppen die verhalen? En waar zal ze dan terecht komen? Zou ze dan in de buurt kunnen blijven wonen, want ze werkt hier toch? En zou ze dan met dezelfde bewoners geherhuisvest kunnen worden?

Ondanks de onrust zou Maryam zich ook opgelucht voelen te kunnen verhuizen. Er staan veel appartementen leeg in haar gebouw. En op het gelijkvloers zijn er een paar gekraakt. Ze voelt zich onveilig en maakt zich ongerust over haar kinderen wanneer die 's avonds later thuiskomen. De krakers hebben haar nog nooit lastig gevallen. Maar ze houden wel feestjes en er lopen ook vaak mensen die ze niet kent rond in het gebouw. Maryam vermoedt dat er ook drugs gebruikt worden.

Interessant om te weten:

- Het gebouw waar Maryam voorheen woonde staat ook op de kaart met de sloopmachine erbij.
- De buurtwinkel waar Maryam werkt 'Supermarkt Marrakesh' vind je ook op de kaart.
- Het is de buurtwinkel waar Dirk zijn vertrouwde spullen niet vindt.

Hoe kunnen jullie Maryam duidelijkheid over de toekomst en veiligheid in het heden bieden?

10. Het missen van voorzieningen

| Dirk 69 jaar

Dirk is een 60'er. Hij is gepensioneerd en sinds een paar jaar weduwnaar. Hij kwam 15 jaar geleden in sociaal wonen terecht toen hij introk bij zijn partner. Zij had een handicap en woonde al in een sociale woning. Hij woont op het gelijkvloers in een appartement met één slaapkamer, in een middelhoogbouw. Hij woont er graag en neemt er op vraag van de maatschappelijk assistent van de woonmaatschappij een aantal conciërgetaken op zich.

Dirk is een actieve man. Hij is iedere dag ergens naartoe, hetzij voor zijn vrijwilligerswerk bij een vzw, voor zijn hobby's, hetzij op stap met vrienden ... Hij doet al die trajecten met zijn auto want het is allemaal buiten de buurt.

Een maand geleden is Dirk echter aangereden door een scooter op de drukke weg toen hij te voet zijn krant ging kopen in het tankstation. Zijn been zit in het gips en hij kan niet autorijden. Het openbaar vervoer nemen, lukt hem wel, maar met veel moeite.

Door deze ervaring beseft Dirk plots hoe weinig voorzieningen er in de buurt zijn. Voor zijn boodschappen neemt hij anders de auto naar een supermarkt buiten de buurt. Maar nu stelt hij vast dat er niet eens een buurtwinkel is. Of toch, maar het is een Marokkaanse winkel en hij vindt er zijn vertrouwde producten niet. En de bakker waar hij vroeger ging, vóór hij zijn brood in de supermarkt begon te kopen, is intussen al een paar jaar verdwenen. Dirk kan wel eens aan zijn vrienden vragen om hem naar de supermarkt te brengen, maar hij wil niet te veel beroep op hen doen.

Hij probeert zich te redden met het openbaar vervoer, hoewel hij slechts weinig kan dragen. Hij vindt het bovendien vervelend dat er zo weinig bussen zijn buurt aandoen. Slechts twee per uur, en soms valt er één van tussenuit, waardoor hij heel lang moet staan wachten. Gelukkig is er wel een overdekt bushokje met een zitbank. De verbinding met de supermarkt is rechtstreeks. Maar als Dirk bijvoorbeeld naar zijn vrijwilligerswerk wil, dan moet hij nog twee keer overstappen.

Interessant om te weten:

- Dirk woont in hetzelfde gebouw als Yann en Roger & Elza.
- Dirk parkeert zijn auto in een garagebox. Het is op dezelfde plek waar Yann en zijn vrienden soms voetballen.
- Het is ook waar het gezin van Derya en Nedim graag een box wil huren om hun fietsen op te kunnen bergen.
- De Marokkaanse buurtwinkel waar hij zijn vertrouwde goederen niet vindt, is de buurtwinkel waar Maryam werkt.
- Het lokale dienstencentrum waar hij liever niet gaat lunchen, is hetzelfde waar Roger & Elza tot voor kort naartoe gingen.

Hoe kunnen jullie Dirk en andere minder mobiele bewoners aan de nodige voorzieningen helpen?

Dirk kijkt ernaar uit terug mobiel te zijn. Hij voelt zich gefrustreerd en ook eenzaam omdat hij te weinig mensen ziet. Maar hij maakt zich ook zorgen over de toekomst. Wat als hij te oud wordt om nog met zijn auto te kunnen rijden? Hoe zal hij dan aan zijn boodschappen geraken? Waar zal hij nog actief kunnen zijn en mensen kunnen ontmoeten?

De maatschappelijk assistent van de woonmaatschappij en Dirk hebben geregeld contact naar aanleiding van zijn conciërgetaken. De eerste merkt op dat Dirk het lastig heeft en stelt voor dat Dirk naar het lokale dienstencentrum zou gaan om te lunchen en intussen onder de mensen te zijn. Maar Dirk voelt niet veel voor dat idee. Hij ziet zichzelf niet als doelgroep van zo'n dienstencentrum.

Hij vertelt Dirk ook dat er sinds een paar maanden een nieuwe buurtwinkel is. Het is een project van verschillende partners om uit te testen of zo'n buurtwinkel werkt. Het is wel een eind stappen voor Dirk. Maar hij test het uit. Dirk vindt het wel een goede optie wanneer hij iets vergeten is. Zijn grote boodschappen zal hij echter in de supermarkt blijven doen, want de buurtwinkel is een pak duurder.

Colofon

Het WiSH-onderzoek naar woon- en omgevingskwaliteit in sociale huisvestingswijken werd gevoerd vanuit HOGENT onderzoekscentra eCO-CITY, DRUM en Futures through Design. Anna Barborini, Elke Denys, Nathan Hermans, Sven De Visscher, Pieter Foré, Minke Labarque, Marlies Marreel, Koen Van Damme en Annick Verstraete werkten samen aan dit project.

Dit document is een product van het bovengenoemde praktijkgericht wetenschappelijk onderzoeksproject (PWO), gefinancierd door het onderzoeksfonds van de HOGENT. Het project werd gecoördineerd door Koen Van Damme en Sven De Visscher. Bij vragen of opmerkingen mag je Sven contacteren op sven.devisscher@hogent.be. Meer informatie over het project verschijnt op <https://www.hogent.be/projecten/wish/>.

©2023, HOGENT Alle rechten voorbehouden.

Vormgeving en illustraties: Manpaard

Deze uitgave kan gratis worden gedownload van onze website <https://www.hogent.be/projecten/wish/>.

Verwijzen naar deze publicatie kan aan de hand van volgende informatie: Denys, E., Marreel, M. (red.), Barborini, A., De Visscher, S., Foré, P., Hermans, N., Labarque, M., Van Damme, K., Verstraete, A. (2023). Portretten bij de WiSH-tool "Het is hier goed wonen" Samenwerken aan kwaliteitsvolle woningen en omgevingen in sociale woonwijken, Gent, HOGENT.

HO GENT